

คำนำ

การปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นกลไกสำคัญอันจะนำไปสู่การพัฒนารากฐานของความเจริญที่สอดคล้องเหมาะสมและไปตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น หากแต่จุดเริ่มต้นและความเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ในกลไกการปกครองท้องถิ่นไทยกลับดำเนินไปตามแนวทางที่ส่วนกลางเป็นผู้ออกแบบโครงสร้างและกฎเกณฑ์การบริหารราชการให้กับท้องถิ่นมาโดยตลอด แม้กระทั่งในสมัยคณะรักษาความสงบแห่งชาติที่มีการตั้งคณะกรรมการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่น สภาปฏิรูปแห่งชาติ คณะกรรมการการปกครองท้องถิ่น สภานิติบัญญัติแห่งชาติ และคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการปกครองท้องถิ่น สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ก็ยังคงไม่เปิดพื้นที่ให้ส่วนท้องถิ่นได้มีโอกาสแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อเสนอในการควมบรมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นให้เห็นอย่างเป็นรูปธรรม สภาวุฒิสภาดังกล่าวจึงก่อให้เกิดการเคลื่อนไหวเพื่อแสดงความไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอดังกล่าวอย่างต่อเนื่อง

งานวิจัยชิ้นนี้จึงต้องการแสดงให้เห็นถึงข้อเสนอและบทบาทของตัวแสดงหรือภาคส่วนต่างๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการปฏิรูปการปกครองท้องถิ่นไทยผ่านข้อเสนอการควมบรมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในสมัยคณะรักษาความสงบแห่งชาติ เพื่อสะท้อนให้เห็นว่าภายใต้กลไกการปฏิรูปดังกล่าวได้เกิดข้อเรียกร้อง การต่อรอง และการคัดค้านต่อข้อเสนอเชิงนโยบายในการควมบรมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในลักษณะใดบ้าง และการต่อสู้เชิงอำนาจในลักษณะข้างต้นส่งผลต่อการกำหนดนโยบายการปฏิรูปท้องถิ่นไทยในสมัยคณะรักษาความสงบแห่งชาติหรือไม่ อย่างไรในเชิงรูปธรรม

